

Před několika lety jsem v rámci semináře ikonografie psala práci o fenoménu signatury a signování uměleckých děl. Je všeobecně známé, že v období středověku byla umělecká díla signována velice vzácně, a to nejen u nás, ale i v celé Evropě. Při hledání konkrétnějšího tématu mé práce jsem se setkala s osobností Matěje Rejska, který v tomto ohledu představuje jednu ze vzácných výjimek. Tento proslulý stavitel a kamenický mistr pozdního středověku, žijící a tvořící v Čechách ve druhé polovině 15. století a počátkem století následujícího, svá kamenická i architektonická díla často opatřoval nepřehlédnutelnými signaturami a nápisy. Už tato skutečnost naznačuje, že před námi stojí osobnost navýsost pozoruhodná a výjimečná, která dodnes nutně vzbuzuje zvědavost i zájem.

O to více zaráží, že tomuto přednímu pozdně gotickému mistrovi, řadícímu se hned vedle takových jmen, jako jsou dvorní stavitel Vladislava Jagellonského Benedikt Ried nebo Hanuš Spiess, nebyla dosud věnována žádná uspokojivá monografická studie. Přestože o Rejskovi bylo napsáno mnoho a nejedna stavba či kamenická práce mu je připisovaná, jeho dílo není souhrnně zpracováno a vymezeno.

Takovéto výzvy lze stěží neuposlechnout. S vědomím toho, o jak odvážný úkol se jedná, jsem si dílo Matěje Rejska zvolila jako téma mé diplomové práce. Se stále narůstajícím materiálem se postupem doby ukázalo, že jde o úkol takového rozsahu, že překračuje možnosti jedné práce, aniž bych byla nucena uchýlit se k jistému zestručnění a sumarizaci. Ta je jistě potřebná, ale vzniknout může až na základě detailního studia jednotlivých děl.